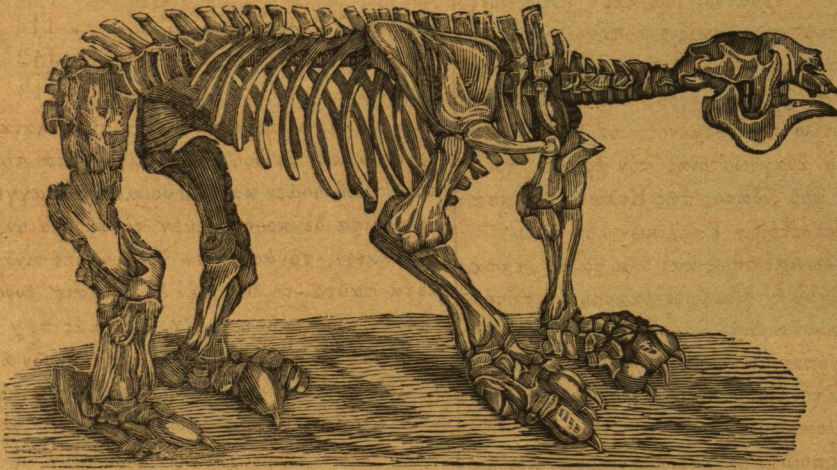

ἐμπεριέχει πάντοτε σημαντικὴν ποσότητα ὑδρατμῶν, ὀξυάνθρακος καὶ διαφόρων ἄλλων ἀέρων, οἵτινες κατὰ τὴν ψύξιν καὶ πῆξιν τῆς τετηκυίας πέτρας ἐκλύονται, καὶ προκαλοῦσιν ἐπὶ τοῦ καταρρέοντος ἀπὸ τῆς ὀρεινῆς καὶ πηγνομένου ρυακος μικρὰς ἐκρήξεις. Προσέτι καὶ ὁ ἐκπαφλασμός (prätzen) τοῦ ἀργύρου, ὅταν αὐτός πῆγνυται, αἰτίαν ἔχει τὴν ἐκκυσιν ὀξυόρου, ἣν τὸ μέταλλον ἀπερρόφησεν ἀπὸ τῆς ἀτμοσφαιρας, ὅταν διετέλει τετηγός. Ἀναλόγως κρίνοντες, δυνάμεθα τὰς ἐπὶ τοῦ ἡλίου παρατηρουμένας ἐξοχὰς νὰ θεωρήσωμεν ὡς ἀέρας ἐκρηγνυμένους ἀπὸ τμηκτικῆς ἡλιακῆς μάζης, ἅτινα ψύχονται, ἀπωλείς ἐνεκεν θερμότητος.

ΤΟ ΜΕΓΑΘΗΡΙΟΝ

— ❦ —

Ἐκ τῶν προκτακλυσμαίων θηλαστικῶν, ἅτινα ἤδη ἐξέλιπον καὶ ὧν σήμερον ἀνορύσσομεν τὰ ὄστα τὸ Μεγαθήριον ἐκπλήσσει ἡμᾶς διὰ τὸ γιγάντειον αὐτοῦ ἀνάστημα καὶ τὸν καθόλου σχηματισμόν. Τὸ σκελετὸν τοῦ ζῴου τούτου ἀνεκαλύφθη τὸ πρῶτον ἐν Παραγουάη καὶ ἐν Bouenos-Ayres τῆς Ἀμερικῆς διαφυλάσσεται δὲ ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Μαδρίτης· τὸ ἀνάστημα αὐτοῦ ἐξισοῦτο πρὸς τὸ τοῦ ρινόκερω, ἡ κεφαλὴ ὁμοιάζει πρὸς τὴν τῶν βραδυπόδων οὔσα μᾶλλον προμήκης τῆς ἐκείνων, ἡ δὲ κάτω σιαγὼν ὀπλίζετο διὰ κολοσσιῶν

Σκελετὸν τοῦ μεγαθηρίου.

μυλοδόντων καταλληλοτάτων εἰς τὸ συντρίβειν τοὺς κλάδους, ἢ ἀνασπᾶν τὰς ρίζας δι' ὧν ἐτρέφετο. Τὰ κολοσσιαῖα αὐτοῦ σκέλη, ἅτινα ὑπεβάσταζον τὸ βρῦν αὐτοῦ σῶμα ἦσαν τὰ μάλιστα διαβεβηκῆτα ἀπ' ἀλλήλων, οἱ πόδες αὐτοῦ ἔχοντες μῆκος ἐνὸς μέτρου ὀπλίζοντο διὰ φοβερῶν ὀνύχων, ἡ δὲ μακρὰ καὶ στερεὰ αὐτοῦ οὐρὰ ἐχορησίμευεν εἰς αὐτὸ ὡς ὑπέρεισμα. Οὕτω ἀδρομερῆ εἶχε τὴν κατασκευὴν καὶ βάρυν τὸν ὀπλισμὸν ὥστε οὔτε νὰ τρέξῃ οὔτε νὰ πηδήσῃ

οὔτε ν' ἀναρριχηθῆ που ἠδύνατο· ἄλλως οὔτε ταχείας μετατοπίσεως εἶχεν ἀνάγκην ὡς τρεφόμενον ἐκ βιζῶν, ἀλλ' οὔτε εὐχερείας πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐχθρῶν· διότι καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἦν ἀπρόσβλητον ἕνεκα τοῦ δέρματος ὡς ἐν θώρακι, καὶ δι' ἐνὸς κτυπήματος τοῦ ποδὸς ἢ τῆς οὔρας ἠδύνατο νὰ καταβάλλῃ τὸν αἰλουροπαρδὸν ἢ τὸν κροκόδειλον.

A. Δ. Β.

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

— ❦ —

Ἵδωρ τῆς Κολωνίας.

Τὸ ὕδωρ τῆς Κολωνίας ἐτιμάτο ἄλλοτε ὡς παγκόσμιος πανάκεια τῆς ὀποίας ἡ χρῆσις ἐξησφάλιζε μακρὸν καὶ ὑγιεινὸν βίον· ἤδη βεβαίως δὲν ἀποδίδεται τοιαύτη ἀξία εἰς τοῦτο, οὐχ' ἔττον ὁμως καὶ νῦν θεω-

ἔν σελ 22 ρύακα τὴν λάβαν τῶν ἡφαιστειῶν ἀρχαίων· διότι οἱ μὲν νῦν γεωλόγοι λάβαν καλοῦσι τὸ πρᾶγμα, τὴν ὕλην, οἱ δὲ ἀρχαῖοι γεωγράφοι ἐκάλουν ρύακα τὸ φαινόμενον (bravo!), τὸν ἐκ τῆς τετηκυίας δηλαδὴ (διὰ τὸ ἔχει τακερὰς) ἐκείνης ὕλης ἀπὸ τοῦ κρατήρος κατερχόμενον χεῖμαρρον (καὶ αὐτὸς εἶνε φαινόμενον;), ἔθεν καὶ συνήθως ἔλεγον δ' φλογώδης ρύαε κτλ.» (Παρθλ. ἐκθεσιν διδακτικῶν βιβλίων 1888 τῆς δευτέρας ἐπιτροπείας σελ. 134 δευτέρα στήλη). Καὶ πόσοι ἄλλοι ἐν αὐτῇ ὑπάρχουσι ἀδάμαντες!!

καὶ βάρει· χρώματι μὲν, ὅτι μέλαινα ἐκ τοῦ ρύακος τοῦ ἐν Σικελίᾳ (Θεόφρ. περὶ λίθων 22 σελ. 691). «Υστερον δὲ τῆς Αἴτνης, ἐν πλείοσι τόποις ἀναφυσήματα πρὸς ἀνίεσις καὶ πολλοῦ κατὰ τὴν χώραν ρύακος ἐκχυθέντος» Διοδ. Σικ. V. 6. καὶ ἀλλαχοῦ XIV. 69 ὁ αὐτὸς λέγει. «Προσφάτως δὲ πρὸς ἐκραγέντος ἐκ τῆς Αἴτνης μέχρι τῆς θαλάττης, οὐκέτι δυνατὸν ἦν τὴν περὶν στρατιὸν συμπαράγειν παραπλευσασαῖς ταῖς ναυσίν· ἐσθαρμένον γὰρ τῶν παρὰ τὴν θάλατταν τόπων ὑπὸ τοῦ καλομένου ρύακος». Τέλος καὶ ὁ πατήρ τῆς ἐπιστημονικῆς γεωγραφίας Στρόβων λέγει τὰ ἑξῆς: «Ὁ δὲ ρύαε εἰς πῆξιν μεταβάλλων ἀπολιθοῖ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς ἐφ' ἱκανὸν βάθος, ὥστε λατομίας εἶνε χρεῖαν τοῖς ἀνακαλύψαι βουλομένοις τὴν ἐξ ἀρχῆς ἐπιφάνειαν» (Βιβλ. VI. Κεφ. II. σελ. 223 ἐκδ. Müller).... Καὶ ὁμως μωρός τις, τὰ πάντα ἐπιστάμενος, ἐπέληψε νὰ κακίσῃ καὶ τὸν βρον τοῦτον εἰπών. «Κακῶς ὁ συγγραφεὺς λέγει ἐνταῦθ' αὐτὸ καὶ πάλιν κατωτέρω

ρείται ως τὸ ἄριστον τῶν διαφόρων κοσμητικῶν ὑδάτων (eaux de toilette)· καὶ μὲν τὸ ἡδὺ αὐτοῦ ἄρωμα ταχέως ἀφίπταται καὶ βραχέα τῆς διαβάσεώς του καταλίπει τὰ ἔχρη, ἀφ' ἑτέρου ὅμως τὸ ὕδωρ τῆς Κολωνίας κέκτηται ἀναντικαταστάτους δροσιστικὰς ιδιότητας, ἐπιχέον εἰς τὸ κατὰ τοὺς παρόντας ἰδίως θερνοὺς καύσωνας ξηρὸν καὶ ρικνὸν ἡμῶν δέρμα, τὴν δρόσον καὶ τὴν ζωηρότητα.

Ἡ κατασκευὴ αὐτοῦ τέως ἀποκλειστικὸν προνόμιον τῶν Παρισίων μυρεψῶν, ἤρξατο ἀπὸ τινων ἐτῶν μετ' ἐπιτυχίας νὰ διενεργῆται καὶ ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα φαρμακοποιῶν καὶ μυρεψῶν, οἵτινες ἀρκετὰ προσεπορίσθησαν καὶ μεγάλως διέδοσαν τὸ προϊόν των τοῦτο ἀφ' οὗ ἐγένοντο κάτοχοι τοῦ μυστηρίου τῆς κατασκευῆς του· ὁ Προμηθεὺς μὴ ἀνεχόμενος, ὡς καὶ ὁ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις πατρῶν αὐτοῦ, τὴν ὑπερξίν μυστηρίων, ἀλλὰ τὸναντίον τὴν διάδοσιν τῶν κοινωφελῶν καὶ χρησίμων γνώσεων εἰς πάντας τοὺς βουλομένους καὶ δυναμένους νὰ ἐπωφεληθῶσι τούτων προτιθέμενος, παρέχει σήμερον εἰς τὰς ἀβρὰς του ἀναγνωστρίας τὸν ἄριστον τρόπον τῆς κατασκευῆς τοῦ ὕδατος τῆς Κολωνίας, κατὰ τὴν συνταγὴν τῶν καλλιτέρων Γαλλικῶν μυρεψείων.

Τὸ ὕδωρ τῆς Κολωνίας ὅπως καὶ ὅλα τὰ ἄρώματα εἶνε οἰνόπνευμα περιέχον ἐν διαλύσει καὶ μικρὰς ποσότητας αἰθερίων ἐλαίων. Διὰ νὰ ἔχωμεν κολώνιαν ἐκλεκτὴν δέον τὸ οἰνόπνευμα νὰ παρήχθῃ ἐκ στεμφύλων καὶ τοῦτο διότι τὸ τοιοῦτον οἰνόπνευμα περιέχει καὶ οἰανθυλικὸν αἰθέρα, ὑγρὸν ἔχον ἰσχυρὰν εὐώδη ὀσμὴν· διὰ κατωτέρας ποιότητος κολώνιαν μεταχειρίζομεθα οἰνόπνευμα καὶ ἐξ ἀμυλωδῶν οὐσιῶν· ἐννοεῖται ὅτι τὸ διὰ τοιαύτην χρῆσιν λαμβανόμενον οἰνόπνευμα πρέπει νὰ εἶνε ὡς οἶον τε καθαρὸν καὶ ἐντελῶς ἄσμορον· ἐν τῷ οἰνοπνεύματι προσμύγνυνται τὰ ἐξἑς αἰθέρια ἔλαια· *ἀνθέλαιον* ἢ (*oleum Neroli, essence de néroli bigarade*) ἢτοι τὸ ἐξ ἀνθέων προσφάτων τῆς νεραντζέας (*Citrus vulgaris*) παραγόμενον εὐωδέστατον ἔλαιον, ὅπερ εἶνε ὀλίγον βρῦτιμον καθ' ὅσον 10,000 μέρη ἀνθέων παράγουσι 15 μ. μόνον ἀνθελαίου· *δενδρολιθανέλαιον* (*Essence de romarin, oleum Rosmarini*)· τὸ ἔλαιον τοῦτο—εἰρήσθω ἐν παρόδῳ—ἐνεκα τῆς δριμύειας αὐτοῦ ὀσμῆς, τὸ μεταχειρίζονται οἱ Ἴταλοὶ πρὸς νόθευσιν τοῦ ἐλαίου τῶν ἐλαίων τοῦ προσωρισμένου διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν, καθιστῶντες αὐτὸ διὰ τῆς τοιαύτης ἀναμιξεως ἀνεπιτήδειον πρὸς βρωσιν καὶ ἀποφεύγοντες οὕτω τὸν βρῦν ἐν Ἴταλίᾳ τοῦ βρωσίμου ἐλαίου δασμὸν· *ἔλαιον τοῦ φλοιοῦ τῶν κίτρων* καὶ τοῦ πορτοκαλίου (*Essence de zeste de citron, d'orange, oleum citri, Portugal*)· καὶ τέλος *περγαμέλαιον* (*essence de bergamote, Oleum Bergamotæ*)· διὰ κατωτέρας ποιότητος κολώνιαν μεταχειρίζονται καὶ νόθον ἀνθέλαιον μετὰ τοῦ γνήσιου (*Essence de petits grains*) ὅπερ παράγεται οὐχὶ ἐκ τῶν ἀνθέων, ἀλλ' ἐκ

τῶν ἁρώρων καρπῶν τῆς Νεραντζέας· ἡ δὲ ἀναλογία καθ' ἣν λαμβάνονται ταῦτα εἶνε ἡ ἐξἑς·

Ἵδωρ Κολωνίας Α' ποιότητος

Οἰνόπνευμα (στεμφύλων)	27.26	λίτραι
Ἀνθέλαιον	87	γραμμάρια
Δενδρολιθανέλαιον	56	»
Πορτοκαλέλαιον	141	»
Κιτρέλαιον	141	»
Περγαμέλαιον	56	»

Β'. Ποιότητος.

Οἰνόπνευμα	27.26	λίτραι
Ἀνθέλαιον (νοθευμένον)	56	γραμμάρια
Ἀνθέλαιον (γνήσιον)	14	»
Δενδρολιθανέλαιον	56	»
Πορτοκαλέλαιον	113	»
Κιτρέλαιον	113	»
Περγαμέλαιον	113	»

Ἀναμειγνύομεν πάντα τὰ αἰθ. ἔλαια πλὴν τοῦ ἀνθελαίου καὶ δενδρολιθανελαίου μετὰ τοῦ οἰνοπνεύματος, ἀνθεύομεν καὶ διηθοῦμεν (στραγγίζομεν) τὸ μίγμα, εἶτα δὲ προσθέτομεν τὸ ἀνθέλαιον καὶ δενδρολιθανέλαιον, τὸ ἀφίνομεν ἤρεμον ἐπὶ τινὰς ἡμέρας, καὶ μετὰ ταῦτα τὸ θέτομεν ἐν φιάλαις ἐννοεῖται ὅτι διὰ μικροτέρας ποσότητος, 2 ἢ 1 ὀκάς π. χ., δυνάμεθα νὰ λάβωμεν τὸ δέκατον ἢ καὶ εἰκοστὸν τῶν ἄνω ἀναλογιῶν.

Συνιστῶμεν ἰδιαιτέρως εἰς τὰς ἀναγνωστρίας μας ν' ἀπέχωσι τῶν κακόσμων προσμύξεων ἀρωματικῶν τινων ἐλαίων καὶ ἐχυλισμάτων, οἷον ἀψίνθιου, ἀνίσου, ὄρουγάνου, λεβάντας, ἡδύοσμου κ.λ. τῶν ὁποίων ἐξ ἀκαλαισθησίας καὶ ἀπειρίας τινὲς οἰκοδόσοινοι ποιοῦσι χρῆσιν, διότι ἡ κολώνια οὐσα ἐκ τῶν λεπτοτέρων ἀρωμάτων δὲν ἐπιδέχεται τοιαύτας βαρβάρους ἐπεμβάσεις.

Ὁ ἰστός τῆς ἀράχνης.

Τῆς ἀριστοτέχνιδος τοῦ Ἰδμονος κόρης ἡ λεπτὴ τέχνη περὶ τὸ ἐξυφαίνειν τοὺς λεπτεπιλέπτους ἰστούς ἦτο τόσῳ θαυμασία ὥστε καὶ αὐτὴ ἡ διδάσκαλός της Ἀθηνᾶ, πρὸς ἣν ἐτόλμησε νὰ συναγωνισθῇ περὶ καλλιτεχνίας, ζηλοτύπως ἐπὶ ταύτῃ ἔχουσα τὴν μετεμύρφωσεν εἰς σιχαμερὶν ζώφριον, ἐν κρυπτῷ μόνον καὶ παραθύστῳ ἀσκούν τὴν θείαν του τέχνην, μάρτυρα πιστὴν τῆς ἐν τῷ οἴκῳ ἀμελείας καὶ ἀκαλαισθησίας.

Ἄλλ' ἡ ἀκαταπόνητος ὑφάντρια, δὲν εἶνε διάσημος μόνον ἐπὶ λεπτότητι ἐργασίας ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἐπὶ στερεότητι. Πολλοὶ φυσιοδίφαι ἐσπούδασαν ἐπιμελῶς τὰ περὶ τὸν ἰστὸν τῆς ἀράχνης, τὸ ἀράχνιον (ἀραχνιά) κατὰ τὸν Leeuwenhoek 18,000 νήματα ἀράχνης ἀποτελοῦσι βάρους μόλις τριγῶς γενείου, καὶ ὅμως ἡ ἐλαχίστη αὐτῆ ποσότης ἐπαρκεῖ ὅπως συγκρατῇ τὸ σῶμα τῆς ἀράχνης, συλλαμβάνη εἰς τὰ δικτυωτὰ τῆς νημάτια μύϊας, ἐνίοτε δὲ καὶ σφήμας καὶ μελίσσας καὶ ἄλλα ἔντομα, καὶ ὑπερβάλλη τὰ ζώφρια

ταῦτα εἰς τοὺς ὑπὲρ τῆς, ἀπὸ τῶν τεχνικωτάτων δικτιῶν τούτων, ἀπαλλαγῆς τῶν ἀγῶνας. Πλεῖστα παραδείγματα ἀναφέρονται περὶ τῆς θαυμασίας στερεότητος τοῦ ἀραχνίου ἰστοῦ, ὅστις κατ' ἀρχὰς ἰζώδης οὐσα οὐσία, ἐκχυνομένη ἀπὸ τινῶν ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ ζωφίου θηλῶν, στερεοποιεῖται εἶτα ἐν τῷ ἀέρι. Ἐνταῦθα θέλομεν ἀναφέρει ὀλίγα τινὰ μόνον ἀντιλοῦντες ταῦτα ἐξ ἀξιόπιστων ἐπιστ. περιοδικῶν ἀναφύρουσιν ἀράχνην, ἥτις ἐπέπεσε κατὰ μικροῦ ἰχθύος καὶ δι' ἀγῶνων πολυῶρων κατάρθωσε νὰ τὸν ἐμπλέξῃ ἀδισσερήτως ἐντὸς τῶν ἀραχνίων τῆς· ἄλλοτε ποτε ἀράχνη συνέλαθε μικρὸν τινα ὄφιν ἐμπλακέντα τυχαίως εἰς τοὺς ἰστούς τῆς, τὸν ὁποῖον περιετύλιξεν ἐντέχνως περὶ τὴν οὐρὰν καὶ ἀπήλαυσε ὡς πλουσίαν τῆς λείαν· ἀλλὰ θαυμασιώτερον εἶνε τὸ ἐξῆς κατὰ τὸ 1882 ἐν Ἀμερικῇ λαβὸν χώραν, καὶ χαριτολόγως διαθρυληθὲν διὰ τῶν Ἀμερ. ἐφημερίδων.

Ἐν τινι ὑπογείῳ ὑπῆρχε τράπεζα ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἀράχνη εἶχε πλουσίως ἐξυφάνει τὸν μέχρι τοῦ δαπέδου γῶρον· ἄφρων τις μῦς ἐνεπλάκη ἀπὸ τῆς οὐρᾶς εἰς τὸν ἰστόν· ἡ ἀράχνη τρέχει, ἐπιπίπτει κατὰ τοῦ θύματος καὶ δάκνουσα τὴν οὐρὰν του, ἐκχύνει τὸ μετὰξινον προϊόν τῆς περὶ αὐτήν, καὶ ἀνυψοῖ πανουργάτατα τὸν ἰστόν τῆς ἀπὸ τοῦ δαπέδου βαθυμυθόν, οὕτως ὥστε οἱ ὀπίσθιοι πόδες τοῦ μύδος μόλις πλέον ἐγγίζουσιν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους· ὁ ταλαίπωρος μῦς ἀγωνιᾷ· ἤδη μόλις οἱ ἐμπρόσθιοι αὐτοῦ πόδες ἐγγίζουσι τὴν γῆν, ἀλλ' ἡ ἀράχνη ἐξακολουθεῖ ἐν σπουδῇ τὸ ἔργον τῆς, καὶ μετ' οὐ πολὺ ὁ ἀτυχῆς μῦς ἤφρεϊτο δίκην βότρου ἀπὸ τοῦ μεταξίνου τῆς πολυτρόπου τεχνίτιδος ὑφάσματος. Τὴν μεγίστην ἀνεκτικότητά τοῦ ἰστοῦ τῆς ἀράχνης ἀποδίδουσιν εἰς τὸν μέγαν ἀριθμὸν τῶν συνιστάντων αὐτὸν νηματιδίων, ἐν τούτοις ὁ Mackel εὑρεν ὅτι ἕκαστον νηματίον ἐκ μόλις 8—10 νηματιδίων ἀποτελεῖται.

K. Δ. ΖΕΓΓΒΛΗΣ

ΤΙΣ Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΗΣ ΗΛΙΚΙΑ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ.

(Συνέχεια τοῦ προηγ. φύλλου).

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων συμπεραίνομεν ὅτι τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων εἰσηλθεν εἰς βίον κοσμοπολιτικόν, οὐχὶ πρὸ τῆς τεταρτογενοῦς περιόδου. Ἡ μεγὰ ἀὐτοῦ ἐξάπλωσις περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς περιόδου ταύτης καὶ ἡ τελειοποίησις τῶν χρησίμων αὐτῷ ἐργαλείων κατὰ τὴν τεταρτογενῆ περίοδον, εἶνε ἀρκούσαι ἀποδείξεισι ὅτι ἡ ἐμφάνισις αὐτοῦ χρονολογεῖται εἰς ἀρχαιότεραν ἐποχὴν τῆς τεταρτογενοῦς, ἀναμφιδόλως εἰς τὴν πρὸ αὐτῆς πλειόκαιρον. Ἡ δ' ἱστορία τῆς παλαιozoολογίας, ἥτις ἀποκαλύπτει ἡμῖν ὁποῖον ἦτο τὸ παρελθὸν τῆς Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῆς ἐξελίξεως τῆς ζωικῆς πλάσεως, διδάσκει ἡμῖν ὅτι ὁ

ἄνθρωπος δὲν εἶχεν εἰσέτι διαδοθῆ ἐν Εὐρώπῃ κατὰ τὴν πλειόκαιρον διάπλασιν.

Εἶνε ἤδη γνωστὸν ἐκ τῶν δεδομένων ὑπὸ τῆς συγκριτικῆς ἀνατομικῆς ὅτι ὑπῆρξαν εἶδη ζῶων τὰ μάλιστα προηγμένα· εἰς ἀρχαιότερα στρώματα ἀνευρέθη ζῶον τι χαρακτηριζόμενον διὰ νοημοσύνης καὶ ἄλλων τοῦ ὄργανισμοῦ του ἰδιοτήτων τόσῳ συγγενῶν πρὸς τὰς τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε δύναται νὰ ἐκληροθῇ ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ τῶν ὄντων, ὡς ὁ κρίκος ὁ συνδέων τὰ ζῶα πρὸς τὸν ἀνθρώπον· ἐντὸς τῶν στρωμάτων ἐν οἷς ἀνευρέθη τὸ ἀνθρωπόμορφον τοῦτο ζῶον, ἀνευρέθησαν, καὶ χρήσιμα ὄργανα ἐκ σίλικος ἐπεξεργασμένα.

Καθὼς δὲ διὰ τῶν ἐρευνῶν τῆς παλαιοντολογίας ἐβεβαιώθη ὅτι τὰ κατὰ τὴν τεταρτογενῆ περίοδον ὑπάρχοντα ζῶα ἦσαν γιγάντια ἐν σχέσει πρὸς τὰ σήμερον ἐν ταῖς αὐταῖς χώραις ζῶοντα, οὕτω καὶ ὁ προϊστορικὸς ἀνθρωπος εἶχε κατὰ πᾶσαν πιθανότητα μεγαλύτερας διαστάσεις τοῦ ἱστορικοῦ ἀνθρώπου.

Ἐσχάτως δὲ ὁ de Laporige ἐνεργήσας ἀνασκαφὰς ἐν τῇ προϊστορικῇ νεκροπόλει Castelnaw παρὰ τῷ Montpellier, ἐν ἣ ὑπάρχουσι πολλοὶ τάφοι τῆς λιθίνης καὶ ὀρειχαλκίνης ἐποχῆς, ἀνεκάλυψε σειρὰν ὀλόκληρον ἐκ 40 περίπου κρανίων τινῶν μὲν καλῶς διατηρουμένων ἄλλων δὲ βεβλαμμένων. Μεταξὺ τῶν τελευταίων τούτων εὐρέθη μέγα κρανίον ἀνευ βάσεως καὶ μετωπικοῦ ὀστοῦ, ὅπερ ὑποθέτει ἄτομον μεγαλύτερον τῶν 2 μέτρων ἡλικίας δὲ 18 περίπου ἐτῶν. Ἐντὸς δ' ἐτέρου τάφου εὐρυτάτου ἀνευρε θραύσματα ὀστέων διαστάσεων ἀσυνήθων, ἅτινα κατὰ τὸν de Laporige ἀναμφισβητήτως εἰσὶν ἀνθρώπινα. Τὸ πρῶτον ἐκ τῶν ὀστέων εἶνε ἡ μέση χώρα διαφύσεως μηροῦ ἐπ' αὐτῆς διακρίνομεν τὰ ἰχνη ἐπουλωθείσης πληγῆς, ἥς ἡ περιφέρεια 0,16 τοῦ μέτρου, τὸ μήκος 0,14 τὸ δὲ σχῆμα σχεδὸν κυλινδρικόν. Ἐτερον τεμάχιον χαρακτηριστικώτερον εἶνε ἡ μέση καὶ ἀνωτέρα χώρα διαφύσεως τῆς κνήμης. Ἡ ἐπίφωσις εἶνε συντεταγμένη καὶ μένει μόνον ἡ ἀνωτέρα ἀπόφωσις ἔχουσα περιφέρειαν 0,13 τοῦ μέτρου· τὸ μήκος τοῦ θραύσματος εἶνε 0,26 ἡ δὲ τομὴ αὐτοῦ εἶνε τρίγωνον ἰσόπλευρον· τρίτον τεμάχιον λίαν ἀξιοπεριέργον ὅπερ, ὑπὸ τινῶν μὲν ἀνατόμων ἐθεωρήθη ὡς ἡ κατωτέρα χώρα τοῦ βρῆχιοῦ ὀστοῦ, ὑπὸ ἄλλων δὲ ὡς ἡ τοῦ μηρικοῦ. Ἐκ τῶν ἀνατομικῶν αὐτοῦ χαρακτηριστικῶν εἰκάζεται ὅτι τὸ ἄτομον εἰς ὃ ἀνῆκεν εἶχεν ἀνάστημα 3⁴, 50 Ἡ ἀνακάλυψις τῶν ὀστέων τούτων ἀνεκίνησεν ἐκ νέου τὸ πολυθρύλητον ζήτημα τῶν γιγάντων τῆς προϊστορικῆς ἐποχῆς, ἣν ἀναγούσιν οἱ παλαιοντολόγοι εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ὀρειχαλκίνης, ἥτοι περὶ τὰ τέλη τῆς τεταρτογενοῦς ἢ τὴν ἀρχὴν τῆς παρούσης.

Ἐν τέλει ἀναφέρομεν καὶ τὸν τρόπον δι' οὗ ἐζήτησαν νὰ προσδιορίσωσι τὴν ἐπὶ τῆς γῆς ἡλικίαν τῆς ἀν-